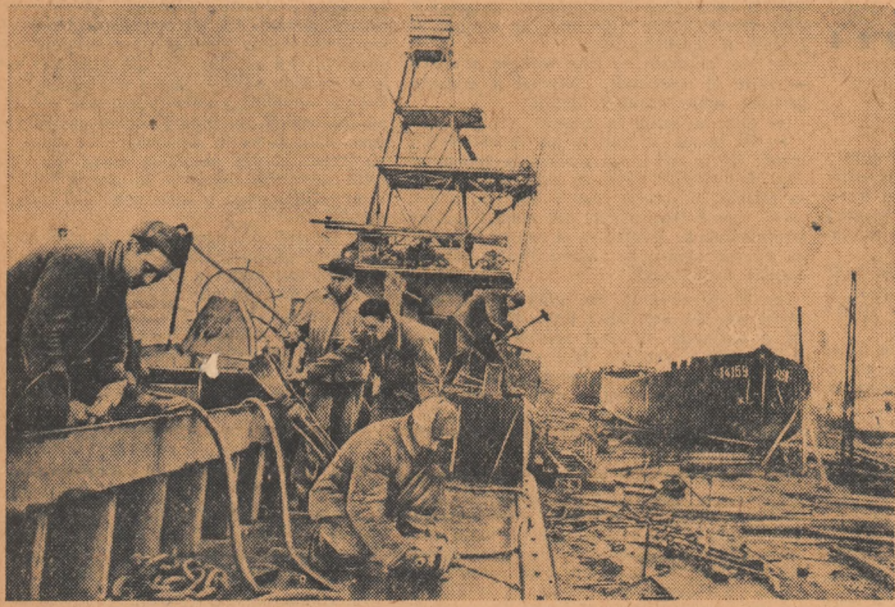

Tribuna EXPERIENȚEI ÎNAINȚATE

Planul anual — IN 9 LUNI ȘI 18 ZILE

Echipa de tineret condusă de Iosif Zainea de la Atelierele navale „Viitorul”-Brăila lucrează cu mult spor pentru a termina cit mai degrabă construcția parapetului unui vas dormitor. În fotografie: membrii echipei la locul de muncă.

Sarcinile primului an din cel de al doilea plan cincinal au fost minuios analizate de colectivul nostru de muncă, chiar de la începutul anului, în lumina direcțiilor date de cel de al doilea Congres al partidului.

Pe lângă sarcinile de plan, în primele două luni ale anului au fost realizate unele sarcini de natură tehnică, care au contribuit la îmbunătățirea calității muncii și la creșterea productivității.

Un punct central în măsurile organizatorice l-a constituit preocuparea pentru generalizarea metodei de pregătire a lucrului cu 24 ore înainte, pe toate locurile de muncă.

În acest scop, spre a porni în plin lucrul de la începutul zilei de muncă, maștrii au primit sarcina — pe care au tradus-o în fapt — de a avea pregătite materialele, sculele și documentația tehnică cu o zi înainte.

Aceasta a permis muncitorilor să folosească din plin mașinile și, spre deosebire de anul trecut, când curba de sarcină maximă a energiei electrice era în jurul orei 10, s-a izbutit în acest an ca maximul să fie atins chiar de la ora 8 dimineața.

De exemplu, brigada de producție a tineretului condusă de Ion Jordan lărgindu-și activitatea de strungărie a reușit în aceste condiții să depășească zilnic planul de producție cu peste 100 la sută.

Comitetul organizației de bază U.T.M., îndrumat de organizația de bază P.M.R., pentru a mobiliza tineretul în îndeplinirea planului de producție, a căutat să găsească cele mai bune forme de organizare.

Dacă la începutul anului aveam numai patru brigăzi de producție ale tineretului, în scurt timp organizația U.T.M. a reușit să creeze, cu sprijinul conducerii administrative, încă șapte brigăzi.

În cadrul acestor brigăzi s-a luat măsura ca planul de producție primit lunar să fie deformat pe fiecare om și să se întocmească grafice de urmărire decadală.

De asemenea, trebuie să remarcăm diversitatea obiectivelor din planurile de muncă ale brigăzilor, care privesc, în afară de defalcarea planului de producție, urmărirea realizării unor lucrări de bună calitate, întărirea disciplinei în muncă, curățenia pe locurile de muncă, îngrijirea mașinilor, sprijinirea conducerii administrative prin propuneri de măsuri tehnico-organizatorice.

În acest fel brigăzile de tineret și echipele de muncitori vârstnici au reușit să realizeze planurile lunare și de zi, îndeplinind asalturile de șifșit de luni, pazel.

Vizitele parlamentarilor chinezi

ORAȘUL STALIN 27 (de la trimiterea specială Agerpres): Joli delegația Adunării Reprezentanților Populari din întreaga China în frunte cu Pin Cijen, conducătorul delegației. Li Tzi-șen, Cen Tian, Cijan Bo-zhuan și Hu Zhan-an, locuitorii și conducătorii delegației și delegația Comitetului popular al orașului Pekin și-au continuat vizita în Orașul Stalin.

În cursul călătoriei pe care o întreprind, oaspeții au fost însoțiți de Avram Bunacu, prof. univ. N. Sălăgeanu, Gheorghe Vidrașcu, prof. univ. N. Melinescu, Ed. Stan, precum și de N. Iorga, președintele statului popular regional, Dumitru Boriga, secretar al comitetului regional Stalin al P.M.R., N. Popa, prim secretar al comitetului orașenesc Stalin al P.M.R. și de alți reprezentanți ai autorităților locale.

De asemenea oaspeții sînt însoțiți de Ke Bo-nian, ambasadorul R.P. Chineze la București și de membri ai Ambasadei.

La ora 10 dimineața coloana de mașini intra pe poarta principală a uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann”. Conducerea tehnico-administrativă a uzinelor, reprezentanți ai organizațiilor de partid și sindical și un grup de muncitori fruntași în producție au întâmpinat cu căldură sosirea parlamentarilor chinezi.

Insoșiți de personalul tehnic superior, parlamentarii chinezi au vizitat principalele secțiuni ale uzinei — turnăria de oțel, sectorul bloc-motor, hala de montaj. În aceste secții, oaspeții s-au întâlnit cu inginerul Antal Delinscki și cu maestrul Mihai Birjoveanu, care timp de mai multe luni au sprijinit în R.P. Chineza instruirea mecanizatorilor chinezi în folosirea și reținererea tracto-

arelor pe care le livrează uzina „Ernst Thälmann”. Apoi oaspeții chinezi s-au întâlnit în hala de montaj cu constructorii de tractoare într-un miting.

După vizita la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann”, parlamentarii chinezi s-au împărțit în două grupuri: primul grup s-a îndreptat spre G.A.C. „Tudor Vladimirescu” din comuna Hărman. Celălalt grup a fost oaspețele muncitorilor de la uzinele de autocamioane „Steagul Roșu”.

După terminarea vizitei, toți Cijan Bo-zhuan, deputat în Adunarea Reprezentanților Populari din întreaga China, a relevat tehnica înaintată cu care este înzestrată uzina și a transmis colectivului care muncește aici salutul delegației, al celor 300.000 de muncitori chinezi care lucrează în telecomunicații și a întregului popor chinez. Oaspeților li s-a înmănat în dar, din partea constructorilor de autocamioane, macheta uzinelor „Steagul Roșu”. În cursul după amiezii, cele două delegații care ne vizitează țara au făcut o vizită la spitalul unificat „Ilie Pătilie” din localitate.

Al 3-lea raion cooperativizat în întregime

Filimon Sîrbu

Agitatorul „cel mare”

Studiam un material, în biroul primului secretar al comitetului raional de partid, așteptînd un instructor de pe teren. M-a atras următoarea frază: „Cel mai bun agitator al nostru au fost gospodarii din Opreșișeni, Făurel-Sat, Berlești și Plopu.”

La început n-am prea înțeles sensul acestei fraze. Am vrut atunci să mă adresez, pentru a căpăta lămuriri, tovarășului Dober Vasile, prim secretar al comitetului raional P.M.R. Spre „ghinionul” meu însă, telefonul de pe masa lui, taman atunci prinde să sune.

Am reiecit nu știu de câte ori fraza buclușă, înconjurată acum de un cerc negru, cînd îl aud pe primul secretar, spunînd la telefon: „Înainte de toate, putem afirma că succesul nostru se datorează în mare măsură colectivelor din Opreșișeni, Făurel-Sat și Plopu. Au muncit minunat. Și-și spun numai una. Acum vreau două luni, mai rămăseseră vreo 15 familii în comuna Ibranu, care nu se rupeau în nici o parte. Colectivul nostru, complexa cooperativizată, trebuie să închinată un pahar cu vin, bineînțeles dacă nu sîntei împotriva socialismului la sa...”

Și, cu toată graba, am fost obligat să mîncăm sarmale și cozonaci și să golim câteva ucele cu vin. Împlinind această condiție, președintele se îndupă să ne narie — îmi spunea una; eu am patru copii — se plîngea alta. Ce-o să se aleagă de fele și de copiii noștri în colectivă? Or să albă zestre? Or să albă viitor?

Nu le-am răspuns nimic acolo, pe loc. Le-am convins numai să facă cu noi o vizită la Opreșișeni. A doua zi dimineață le-am urcat pe toate în mașină și am plecat. După ce-am vizitat ham-

barele, grajdurile și toate acareturile gospodăriei și după ce li s-au dat explicații despre organizarea muncii, femeile s-au răspîndit ca potîrnicele prin sat. Cea care avea fată de măritat a mers la o colectivitate care de asemenea avea fată de măritat, iar cea cu patru copii a mers la o colectivitate care avea tot patru copii mici. Efectul vizitei a fost grozav. Cîteva dintre ele, care purtau asupra lor cererile de înțelegere în gospodărie, de teamă să nu le dea bărbaiții fără ca ele să știe, le-au semnat și ni le-au înmînat pe loc, acolo, la sediul gospodăriei din Opreșișeni.”

Ne-am dat seama că cele spuse de primul secretar erau, de fapt, explicațiile pe care le voiam și, fără să mai așteptăm altceva, am pornit-o spre Opreșișeni. Acolo, grăbiți de a vedea cit mai curînd „la față” pe agitatorul cel mare, era gata să ne și certăm cu Vasile Mihai, președintele colectivei.

— Stiu, sint de acord — se străduia el să ne convingă. Sîntei grăbiți dar pentru marea victorie ce se sărbătorește azi în toată țara noastră, complexa cooperativizată, trebuie să închinată un pahar cu vin, bineînțeles dacă nu sîntei împotriva socialismului la sa...”

Și, cu toată graba, am fost obligat să mîncăm sarmale și cozonaci și să golim câteva ucele cu vin. Împlinind această condiție, președintele se îndupă să ne narie — îmi spunea una; eu am patru copii — se plîngea alta. Ce-o să se aleagă de fele și de copiii noștri în colectivă? Or să albă zestre? Or să albă viitor?

Nu le-am răspuns nimic acolo, pe loc. Le-am convins numai să facă cu noi o vizită la Opreșișeni. A doua zi dimineață le-am urcat pe toate în mașină și am plecat. După ce-am vizitat ham-

Strădanile colectivizărilor din raionul Filimon Sîrbu n-au fost mai mici nici în construcții. Căldiri asemănătoare cu cele din fotografie, se întind în toate satele cu gospodărie colectivă.

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2378 4 PAGINI — 20 BANI Vineri 28 decembrie 1956

Realizarea prototipului unei noi mașini românești

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).

În cursul zilei de ieri grupul de cercetători de pe lângă întreprinderea „Electromotor” din Timișoara, condus de tînărul inginer inventator Dan Teodorescu, a terminat rodajul prototipului mașinei electronice de echilibrare arbori cotiți, rodaj care a dat rezultate excelente.

Această mașină, construită pentru prima oară în țara noastră, marchează o însemnată realizare a tehnicii noastre noi în plin progres. Toate proiectele de concepție originală, precum și realizarea prototipului, aparțin acestui grup de cercetători. Mașina este folosită la echilibrarea arborilor cotiți mijlocii și mari și permite determinarea rapidă și precisă a poziției dezechilibrului și a mărîmii lui, pe cale electronică.

În raport cu tipurile străine de mașini de echilibrat această mașină permite determinări de 5 ori mai rapide și este mult mai ieftină. Mașina este acționată de un motor electric de putere mică, iar consumul este redus, circa 2 kw.

În realizarea ei inginerul inventator Dan Teodorescu a primit un sprijin efectiv din partea celorlalți tineri care formează grupul de cercetători ca: inginer Dumitru Gligorescu și tehnicienii Geza Breitung, Tiberiu Demeter, Francisc Neu și alții.

ÎNSUFLEȘITE PREGĂTIRI pentru alegeri

Muncitorii despre un tovarăș al lor — candidat F. D. P.

Cu ani în urmă pe poarta fabricii „Lemaitre” astăzi „Timpuiri Noi” își făcea intrarea un tînăr liric, cu priviri timide și cu modesta pretenție de a învăța un meșteșug care-l pasiona: strungărie.

La început, Ion Moldoveanu nu a fost lăsat să se consacre muncii de atelier, curățător de mașini etc. Abia după ce oamenii au început să fie prejușiți după meritele lor, Ion Moldoveanu, s-a putut dedica meseriei din care-și făcuse un ideal. Și astfel, tînărul timid care pășise pe poarta fostului „Lemaitre” a început să învețe cu perseverență.

A crescut sub ochii noștri — spune strungarul Teodorescu Ioan de la uzinele „Timpuiri Noi” care îl cunoaște pe Moldoveanu de peste 12 ani. Tocmai de aceea cînd a fost propus candidat al circumscripției electorale nr. 17 din raionul Nicolae Bălcescu, au salutat prin aplauze propunerea de a fi desemnat candidat F.D.P. tînărul strungar Ion Moldoveanu, tovarășii săi din brigada de tineret pe care o conduce la întreprinderea unde lucrează (și care depășesc norma lunară cu 200—300 la sută) au încercat un sentiment de neamulă mîndrie, ce-l stimulează la noi succese în muncă.

Ion Moldoveanu este un tînăr care și-a câștigat stima prin eforturile lui neoprecupețite de a dovedi, prin fapte, dragostea față de acei în mijlocul cărora a trăit cele mai frumoase clipe din viața lui: clipele în care s-a consacrat ca bun muncitor, stăpîn pe voința și mașina lui, ca bun cetățean.

Și dacă zeci de muncitori din întreprinderea circumscripției electorale nr. 17 din raionul Nicolae Bălcescu, au salutat prin aplauze propunerea de a fi desemnat candidat F.D.P. tînărul strungar Ion Moldoveanu, tovarășii săi din brigada de tineret pe care o conduce la întreprinderea unde lucrează (și care depășesc norma lunară cu 200—300 la sută) au încercat un sentiment de neamulă mîndrie, ce-l stimulează la noi succese în muncă.

Ion Moldoveanu este un tînăr care și-a câștigat stima prin eforturile lui neoprecupețite de a dovedi, prin fapte, dragostea față de acei în mijlocul cărora a trăit cele mai frumoase clipe din viața lui: clipele în care s-a consacrat ca bun muncitor, stăpîn pe voința și mașina lui, ca bun cetățean.

E. PITULESCU

Mecanizatorii de la S.M.T. Miercurea Nirajului...

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea am fost la S.M.T. Miercurea Nirajului. Am intrat în hala muncii a atelierelor de reparatii.

Peste tot — la bancul de probă, la strungărie, fierărie, țîmpărie, tinichigerie, în atelierul de sudat, — am întâlnit vîrstnici și tineri zorînd la repararea tractoarelor și mașinilor agricole necesare muncitorilor de primăvară. Încă din vreme, colectivul de conducere al S.M.T.-ului a format trei brigăzi de reparatii, conduse de Hăndra Gabor, Crișan Karoly și Albert Endre. În aceste brigăzi sînt mulți utemiști. Cei mai vîndoci — ne spunea comunistul Szabo Sandor — sînt M. Dezso, Ioszei Barfi și Pall Pankolab.

Șeful atelierului, tovarășul Nagy Viktor, ne-a destăinuit un secret:

— Planul prevedea ca, în ziua de 20 februarie, reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole să fie terminate.

— Dar noi — a intervenit tovarășul Szabo — răspundînd chemării mecanizatorilor de la S.M.T. Andrășești, ne-am luat angajamentul să-și terminăm pînă în seara zilei de 2 februarie. Acesta-i darul nostru pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Pentru îndeplinirea angajamentului, mecanizatorii de la S.M.T. Miercurea Nirajului au pornit cu elan la muncă. Pînă cînd scriu aceste rânduri, au fost complet reparate 5 tractoare, iar alte trei sînt pe terminate. S-au reparat, de asemenea, 5 pluguri, 4 grape stelate și două batote. Continund munca de reparatii cu aceeași însufleșire, mecanizatorii de la S.M.T. Miercurea Nirajului vor reuși, desigur, ca, în

pregătit și mîndria colectivului în care ei muncesc.

— La locul de muncă al tînărului Gheorghe Trîmbițaș, frezor în sectorul uzinei șau al uzinelor „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, a fost aud, de curînd, steagul de frunțas pe sector. Este interesant de înut minte faptul că sărbătoritul a absolvit școala profesională numai de doi ani de zile. Numele absolventului de școli medii tehnice Anghel Alexandru, responsabil al cabinetului tehnic, Oleanu Sevastianu, normatoare, Constantin Ion, responsabilul resorțului combustibil și lubrefianți, sint

DIN ȘCOALĂ ÎN FABRICĂ

Mai multă atenție tinerilor absolvenți

cunoscute și stimate în întreaga școală petroliferă Urali — regiunea Ploiești.

Încadrării în brigăzi, echipe sau lucrînd individual, noi muncitori, pregătiți în școli, s-au încadrat efectiv în lupta pentru economie, mîlînd pentru locurile de frunte. Pentru Ovidiu Căluțanu, Petru Dalaman, Ion Brăgaru, muncitori din întreprinderea „Electra”-Rosie”-București, tovarășii „economilor” adică mari ambicioși și odali cu acestă ambiția de a-și întrecă propria lor succese.

Există multe întreprinderi care numără printre inovatori și tineri proveniți recent din școlile profesionale de ucenici și din școlile tehnice.

Succesul absolvenților deveniți

COMENTARIU și polemici

„AMINTIRI”

Invadatorii anglo-francezi n-au stat prea mult la Port Said (nu pentru că n-ar fi vrut, ci pentru că nu s-a putut). Cînd și-au luat — cu regret — tîlpășița, anglo-francezii au fost atit de locuitori de despărțirea de localității Port Said-ului, încît s-au hotărît ca neapărat să facă un schimb de... suveniruri.

Zis și făcut. Egiptenilor le-au lăsat „autograful” pe circa 12.000 de case care s-au transformat astfel în ruine. Iar mustrările nepoftite au luat cu ei diverse obiecte, începînd cu mici bijuterii și sfîrșind cu mașinile instalatiilor Canalului de Suez. (Egiptenii — vai, ce prozaci! — au numit această jafă și cu constatat chiar 3.000 de asemenea cazuri).

Agresorii pot fi mulțumiți egiptenii îi vor ține minte. Astfel de amintiri nu se uită niciodată.

UN BOICOT ORIGINAL

Un oarecare englez a publicat în ziarul „Evening Standard” de la dimineața scrisoarea: „De dragul principiului și în chip de represălie împotriva loviturii de pumnal care ne-a fost dată pe la spate de America în Orientul Mijlociu, m-am hotărît să nu mai folosesc tutun Virginia”. Și dacă nu voi reuși să găsesc tutun englezesc în cantitate suficientă, mă voi abține de la fumat”.

Orice fumător știe cit de „aprigă” este o astfel de „amenințare”. Numai un fumător grozav de infuriat se poate hotărî la astfel de represălii — să lase tabacul. Totuși, chiar dacă fabricanții de țigări americani nu vor da faliment în urma acestui boicot original, e clar și pentru ei și pentru alții că leului britanic nu-i place să fie călcat pe coadă. Cu atît mai puțin să fie jumultit.

D. L.

Sosirea în Capitală a ansamblului Igor Moiseev

Joi seara a sosit în Capitală Ansamblul de stat de dansuri populare al U.R.S.S., condus de Igor Moiseev, artist al poporului din R.S.F.S.R. și R.S.S. Moldovenească.

În gara Băneasa, artiștii sovietici au fost întâmpinați de tovarășii: C. Prîsnea, prim locuitor al ministrului Culturii, O. Livezeanu, vicepreședinte și Eugen Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., A. Duma, colonel Dinu Ștefan, artist emerit al R.P.R., reprezentanți ai marilor ansambluri de cîntec și dansuri din Capitală, reprezentanți ai presei. Au fost de față V. F. Nikitașev, însărcinat cu afaceri ad-interim la București și membri ai ambasadelor Uniunii Sovietice.

Salut tineretului român din partea prietenilor sovietici!
I. MOISEEV

În numele cetățenilor și oame-nilor de artă din Capitală, colectivul Ansamblului de stat de dansuri populare al U.R.S.S., condus de reputatul artist Igor Moiseev a fost salutat călduros de tov. Paul Cornuț, director general în Ministerul Culturii.

În numele colectivului Ansamblului de stat de dansuri populare al U.R.S.S. a răspuns artistul poporului Igor Moiseev.

Primul spectacol al Ans., nbiului de stat de dansuri populare al U.R.S.S. are loc vineri seara la Teatrul C.C.S.

ma de a greși că munca entuziasată a tinerilor a contribuit în mare parte la îndeplinirea planului anual la toate sortimentele la data de 1 decembrie.

Din cele arătate mai sus nu trebuie să se tragă concluzia că în toate întreprinderile absolvenții sînt folosii potrivit calificării și precipeilor lor, că li s-au creat prelușind condițiile necesare pentru desăvîșirea lor profesională. Analizarea a problemei repartizării și folosirii absolvenților dă în vileag o seamă de fenomene care influențează negativ procesul de producție.

Este bine cunoscut faptul că, în decursul pregătirii, în școlile profesionale elevii sînt trecuți la început prin diverse faze de operații, pentru ca după un interval de timp să lucreze în meseria aleasă. Dat fiind că trecerea de la o operație la alta, de la o mașină la alta se face în școală, absolvind școala, muncitorul trebuie repartizat numai la specialitatea sa și sprijinit să-și însușească arta de a produce mult și bun.

Există toluși conducere de întreprinderi care procedează după bunul lor plac atunci cînd este vorba de absolvenți. Motive găsite o mie și unul pentru a justifica această atitudine. Este adevărat că nu toți absolvenții au reușit să stăpînească meseria în anii de școlarizare, că mai au nevoie de statul celor mai buni muncitori pentru a ține pas vremii și a o întrece. Tocmai de această situație reală nu se ține seama însă în mod just de cele

LIDIA POPESCU
(Continuare în pag. 7-a)

Desen de TIA PELTZ

Savin Stelian

ÎNDĂRĂTNICII...

- Povestire -

Până la urmă s-au înscris vreo 40 de tineri. Printre ei și Neculai Pralea, Costache Bulbuc, auzindu-l, l-a privit mai întâi cu multă mirare, apoi nu l-a răbdat înima să nu-i spună: — Măi Neculai, poate că n-ai fi rău să te mai gîndești, bre... Știi bine că tu și asta primăvară te-ai înscris pentru școala de tractoriști. Și știi cum te-a ciomăgii alde taică-tu...

Treptat, supărarea i se domoli. Pe nesimțite gîndurile începuseră să se răzuiască. Primăvară... Nu, nu prea-i venea să se mai gîndească la ce a fost. După ce s-oru-sa Șofica fugise după al lui Corcodel, rămăsese el singur acasă. Și taică-său, dimădins îl ținea în jurul și mai rău ca pe hoții de cai, parcă pentru a și răzbuna pe el minia cășunată de fișea.

Pînă s-a ridicat și el mai mîricei, cînd nu pricepea încă toate celea, Neculai îi știa de frică. Cu vremea însă, frica lăcuse loc năvalului moștenit. „N-ai cum să-măna!” îl lua în răspîc cîntădăta maică-sa, cînd se mîna pe dînsul.

Ceva începuse a se înversuna în el, împotriva lui taică-său, de la o vreme. La început, nu prea își dădea seama ce anume. Nu putea niciunul pricepe încăpățînarea lui tîtine-sa. Uneori, după ce-l snoapea în bătai din te miri ce pricinii îl predica ceasuri de a rădîndu ca să-l facă „om” — cum îl zicea.

De-abia de cînd cu colectiva și-a dat Neculai seama că nu va putea face casă bună cu taică-său și de atunci încolțise în el și gîndul cu plecarea.

S-a întîmplat ca în primăvară, prin martie, să dea prin sat directorul de la S.M.T. Odată cu alți băieți se trecuse să se facă tractorist și Neculai. Dar cînd l-a spus lui taică-său ce are de gînd... Nu, mai bine să nu-și amintea... Două săptămîni a zăcut la după „discuția” avută cu el, oboljii zilnic pe la mădularile stîlcite cu fierburile de buruienii pregătite de biata maică-sa. În loc să-l potolească însă, cele pătîmice atunci mai rău îl îndirjiseră. N-aștepta decît să se ivească al prilej. Și iată că se ivise în sfîrșit...

A doua zi Chirvase, însoțit de Costache Bulbuc și de Vasile Chiriță — secretarul de partid — care țineau cu tot di-nadinsul să meargă cu el ca să le dea o mînjă de ajutor, porniră prin sat să stea de vorbă cu părinții băieților care se trecuseră să plece pe șantier.

Pe la vremea prînzului, au ajuns și în bălăuța Costache Pralea. A ieșit din casă chiar el ca să-i apere de cîini și l-a poțit înlăuntru. Întrînd, mai dădura peste un musafir. Era președintele gospodăriei colective care, după înfățișarea-i posomorîta, nu parea prea înțînă de cele discutate pînă atunci cu Pralea.

Din una, din alta, noii veniți au adus vorba despre șantier. A început Chirvase: cum e acolo, ce se zidește, cum trînesc tinerii, cum muncește, ce învață, mă rog, a spus și el ce s-a priceput. Cînd a isprăvit și a prins a vorbi Chiriță care n-a uitat să-l spună lui Pralea că și pe lîi-șu, pe Mihăiță, îl lasă să plece pe șantier.

Costache Pralea, parea că-l ascultă cu deosebire luare aminte... Nu i-a întreprit din vorbă și nici nu l-a silit cu întrebări. Cînd termină și Chiriță ce-avea de spus, chipul lui Costache Pralea ogîlindu o neîrărilor:

— Poate o fi cum ziceți „mnevoastră”, dar eu nu pricep la ce mi le spuneți mie? Doar nu-nici flăcău și nici n-am de gînd să plec pe șantier... se prefăcu el a nu înțelege încotro bat ei planul.

— Ei, de bună seamă că nu matale, bade Costache... Dar ai un fecior, pe Neculai... E baiat de ispravă, de ce n-ai merge și el? — se pomeni vorbind al lui Bulbuc.

Costache Pralea auzindu-l cu bărbușe capul întîndu-l cu niște priviri de parcă ar fi avut cine știe ce gînganle înaintea sa, apoi vorbi stăpînit, dar răspicit: — Doar dacă m-o lovi dambău și m-o duce popa Prichici la deal, cu țările înainte, doar atunci și-o putea face Neculai de cap și de ciolane...

— Hai, măi Costache, ce naiba, n-o lua și tu chiar așa, ca bulăuții țărîna-n coarne, vorbi împăciulitor Vasile Chiriță.

— De ce să nu-l lași? — Cei rușine să muncești? Mai lese și el în lume, mai învală cite ceva, ba poate să cîștige și bani buni dacă se ține de treabă...

Costache Pralea îl învîlu în niște priviri care ardeau ca jăratecul, apoi îi vorbi a proșpe rugător, ca omul care nu vrea altceva decît să se facă înțeles: — Măi Vasile, lî ai și tu casa ta, gospodăria ta... M-am vîrit eu peste tine? Nu! Atunci tu de ce te baigi în sufletul meu?...

— Vrei să-ți lași bălatul să plece? — Meargă sănătos! Dar la mine în casă, continuă el cu glas șuerător, eu sint stăpîn și nu-l las pe-al meu măcar de-aș ști că-i crapă rinza de dorul șantierului. Scurt!

— Foarte rău bade Costache! Sărji cu gura al lui Bulbuc roșu de supărare. Eu credeam că Neculai a vorbit cu dumneata...

Cautătura cruntă cu care-l țintui Costache Pralea pe lîi-șu, l-a făcut pe Bulbuc să-și îngîhăie restul vorbelor. O clipă cu toții s-au temut că Pralea se va repezi și-l va strivi pe Neculai, cu atîta înversunare îl „mîncă” din ochi. Dar nu se întîmplă nimic.

În tăcerea grea care se lăsase, treptat, treptat, chipul lui Pralea se lumina. Iar cînd a deschis gura ca să rostosească cele ce avea de spus, pătîmice să jură că în sufletul lui e liniște și pace:

— Uite, despre daravera asta n-am fost informat... Și după citeva clipe de tăcere îl privi pe rînd și-l întrebă indiferent, în doi perși: — Alteceva mai poțiti?

Cum ei și mai poțeau și alteceva s-au ridicat să plece.

— Plecați și lî întrebă Pralea cu glas nevinovat. Eu ziceam să mă zăboviți un pic. Vedeti, a venit la mine și tovarășul președinte să mă lămurească cu colectiva și cum hănuiesc cîd n-o să mă zăbovescă nici el mult, știți... mă gîndeam să stați ca să plecați împreună. Nu de alta, dar... să nu bat cîinii de două ori — ținu el să precizeze. Apoi se-ntorse către președintele colectivei și-l vorbi cu glasul celui cărăuia îi pare rău că n-a putut cădea la învoială:

— Așa, măi Dumitrache, eu nu mă trec încă, bre... Mai am timp, doar n-au intrat zilele în sac... Sănătate bună! și-și luă grabit căciula ca să-i petreacă pînă la poartă.

...Neculai stătea pe marginea patului, cu capul plecat, cu gîtul roșu de încordare, răscund în mîini, în neștire, un capăt de curmei. Maică-sa se canonea lîngă vatră, suflînd în jar ca să ia foc niște găteje puse sub ceaun. Cînd și cînd îl privea pe Neculai plîmb de muștrare, apoi își furia căutătura cu teamă, către bărbatu-său și iar se-ntersuna pe fața.

Într-un trîziu, Costache Pralea își întorse privirile din fereastră, tuși ca să-și dregă glasul, și-l întrebă pe lîi-șu potolit, cu griji parcă: — Neculai, tață, la spune fătule, de cite ori îți mîntă că te-am bătut eu pe tine? Neculai îl privi o clipă, apoi își plecă iar capul, fără să răspundă.

— Stau și mă gîndesc, continuă Pralea sfătose, ce gînduri or fi cloclind în capul ăla al tău, de ești așa zevzec... Te trage omul la masă și tu — nu! — că vrei să șezi sub masă. Tăcu din nou, privindu-și țîntă odrasla care tăcea îndărătnică și pe măsură ce-o privea vinele gîtului i se umflau și roșeau lî cuprîndea fața.

— Mă, nețolule, cu lîne vorbesc, n-aiuzi? — răcnii el nestăpînit. Neculai îl înfruntă privirea, apoi răspunse liniștit: — Auz, ce strîgi la mine?!

— De ce mă lîi bați tu joc de bătrînețele mele? De ce dai tu cu piciorul la muncușia mea de-o viață? Crezi că poți lua pîldă de la zălăta de soru-ta care a fugit după ăia, un... gol? Pentru cine am muncit eu, mă nenorocitule?... Pentru ea și pentru tine, mă, să vă fac oameni!... sfîrși Pralea într-un strigăt deznădăduț.

— Și de ce n-ai lua pîldă de la ea? vorbi Neculai, privindu-l țîntă. L-ai proorocit că o s-ajungă de risul satului și uite că n-ai brodit-o, vezi?! Și-a ridicat casă, și le e gospodăria mai îndestulată ca la noi... — Taci că te omorî! urlă Pralea și se ridică amenințator, tremurînd tot, gata să se repeadă, Neculai se ridică și el întordat, suflînd greu:

— De ce să tac? Nu tac! Și dacă mă omori, ce-i, mare pagubă... Mai bine mori decît de risul satului... Așa! M-am săturat slugărîndu-te! Nici de cartele n-am avut parte ca lumea. De cînd mă știu, tot numai zdrențe mă ții... Și acum, cînd vreau și eu să-mi caut singur de cap — nu și tu! — că mă omori... Am ajuns de ocara lumii Numai chiaburanii și cărpănoșii au rămas de-o parte, privind la colectiva ca dracu' la tîmălie... Și dacă n-ai fi văzut cu ochii, calea-valea, dar așa, știu, ai văzut, ai auzit și tu nu vrei... Dar pînă cînd?... Nu!... Eu plec! Aș putea să mă trec în colectiva, să stau la soru-mea pînă m-o căpătui. Dar nu mă trec acum. Mă duc pe șantier să-nvăi o meserie și lasă, o să vezi că mi-o găsi eu locul și cinelea alături de oameni, nu pe dinafără...

— Taci, trăzîntare cel de sus, neobrăzătule! Îți înfrunți pe taică-tu, nu lîi-ar mai putezi oscioarele... sârji cu gura și maică-sa. Se-ntorse apoi învîpăiată către bărbatu-său, dar ochii i se mîrîră de groază, și n-apucă decît să dea un țîpăt:

— Costache, nu-i omorîl lîi... — Luat prin surprindere, Neculai se prăbuși pe jos din prima lovitură primită în moalele capului. Costache Pralea începu să-l calce în picioare, lovindu-l cu încinturi scurte. Îl lovea cu scurtătura de lemn nu așa, la întîmplare. Îl ferea capul, dar îi dădea cu sete, lovînd mîrînt, de-a curmezisul spinării. Neculai a mai tresărit de citeva ori, apoi rămase moale ca un sac umplut cu cîlți, prăvălit cu capul într-un lac de singe...

Pralea aruncă scurtătura și scupă scribit Se lăsă sfîrșit pe-un scaun și-și prinse capul în mîini. De-abia atunci neavăstă-sa, biruindu-și groaza care-o paralizase parca, se prăvăli pe lîi-șu, boeind în neștire:

— Te-a omorît lîi... te-a omorît lîi! Pralea se smuci de pe scaun, o apucă, o sghîli cu urî și dădu cu ea de pămînt, strîgîndu-i gîrlînd:

— Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Unde-am ajuns... să-mi dobîndesc liniștea... cu parul!... — Taci, că te omorî!... — Apoi, mîinile îi căzură neputincioase, în jos și încrîncenarea de pe chipul pămîntului, făcu loc unei amărăciuni fără de margini ce parea că nu mai are loc înfrînsul... Vorbi șoptit, cu deznădejde:

— Care știe ce-i cu el, de ce n-a venit? — întrebă al lui Bulbuc.

— Cu asta-l lăta rău, săracul... Începu să explice cel care strigase „lipsă”.

— Azi de dimineață, continuă el, dădeam de mîncare la vite; și țîți doar că stîm vecini cu casele... Mă tot muncea capul să intru la Neculai să-l întreb ce are de gînd, dar parcă mi-era nu știu cum. De vreo trei zile la el în casă e liniște ca la morți și pe la Ia Dochița numai cu ochii plînsi am văzut-o, așa că, vedeți, nu prea știam ce să fac... Și cum stăteam eu în cîmpună, „să intru, să nu intru”, îl văd pe tat-su ieșind din casă gătit de drum. Se duce la grajd, înhamă calul, trage lîngă prîspă, pune doi saci în căruța...

— Da zi-l mă, odată, ce ai de zis! Nu se mai putu stăpîni unul, auzindu-l trîncănînd. Cel întrerupt nu-l lua în seamă și continuă: — Eu, morți să alfu ce-i cu Neculai. Cum îl văd că ieșe în drum, mă dau în vorbă cu el: „Te ducl la moară, bade Costache, nu-mi lei și mie un sac?... M-a înjurat de mamă și și-a văzut de drum. Stau eu ce stau, și-mi iau inima în dinți; intru la el în ograda, apoi în casă...”

— Ce mai, vai de ciolanele lui Neculai. L-a îmblățit tață-su de l-a colonogit de tot. Ge-mea și se zvîrcolea pe burta, vinăt, vai de el. Vreau ceas m-am tot muncit să scot o vorbă de la dînsul, dar degeaba! Ce era el gîngav înainte, acum, de cînd l-a dîhănit iada tat-su, nu mai leagă nici două vorbe... Parcă s-a prostiț, săracul!...

— Mihai Pitulice! — urmă al lui Bulbuc și-l compătîmîtorii celulății.

— Lipsă! — strigă un altul — Cu asta ce-l frațior, care ștîți?

— Nu mai merge — preciza unul. L-am văzut de dimineață cioplînd niște pari dină-înțea casei. Cînd l-am întrebă ce are de gînd, ce credeți că mi-a răspuns? „Eu, zice, n-o să mai merg!...” Dar de ce, măi Mihăiță? — îl întrebă. „Ulte-ăsa, zice, mi-am deranjat stomacul, măi cutărăci, și nu cred să-mi prîiască șantierul...”

— Aha! — făcu Bulbuc. Care va să zică, la gleeve e bun și în frunte, are un clonț, mamă, mamă! Dar cînd e vorba la o adică, dă dosul... Bineee — și trecu mai departe.

— Din cei patruzeci înscrisi la început, veniseră, hotărîți să plece pe șantier, douăzeci și doi de flăcăi. După ce s-a terminat Bulbuc „apelul”, Chirvase ținu să-l mai întrebă odată, pe fiecare în parte, dacă e hotărît să meargă să se țină de treabă, sau nu. N-a rămas de rușine nici unul din ei.

— Gata! Plecare! — dădu comanda al lui Bulbuc. Și băieții, după ce-și luară rămas bun de la rude, de la cunoșcuții, urcară în camionul venit de la șantier, iar cînd acesta se urni din loc, începură în cor un cîntec vesel, de hăulea satului.

Lăsnînd satul în urmă, camionul își încetini goana, urcînd agale serpentinele soselei. Cînd fu sus în virful dealului, cel din camion văzură înaintea lor, pe șosea, un om care le făcea semne să oprească. Era Neculai Pralea, cu o legăturică sub braț, cu lața schimonosită de vîntul, care se apropie de camion școlîndu-se, sprîjnînt într-un băț, dar cu ochii arzîndu-l de-o hotărîre neștrămutată, îndărătnică...

— Care știe ce-i cu el, de ce n-a venit? — întrebă al lui Bulbuc.

— Cu asta-l lăta rău, săracul... Începu să explice cel care strigase „lipsă”.

— Azi de dimineață, continuă el, dădeam de mîncare la vite; și țîți doar că stîm vecini cu casele... Mă tot muncea capul să intru la Neculai să-l întreb ce are de gînd, dar parcă mi-era nu știu cum. De vreo trei zile la el în casă e liniște ca la morți și pe la Ia Dochița numai cu ochii plînsi am văzut-o, așa că, vedeți, nu prea știam ce să fac... Și cum stăteam eu în cîmpună, „să intru, să nu intru”, îl văd pe tat-su ieșind din casă gătit de drum. Se duce la grajd, înhamă calul, trage lîngă prîspă, pune doi saci în căruța...

— Da zi-l mă, odată, ce ai de zis! Nu se mai putu stăpîni unul, auzindu-l trîncănînd. Cel întrerupt nu-l lua în seamă și continuă: — Eu, morți să alfu ce-i cu Neculai. Cum îl văd că ieșe în drum, mă dau în vorbă cu el: „Te ducl la moară, bade Costache, nu-mi lei și mie un sac?... M-a înjurat de mamă și și-a văzut de drum. Stau eu ce stau, și-mi iau inima în dinți; intru la el în ograda, apoi în casă...”

— Ce mai, vai de ciolanele lui Neculai. L-a îmblățit tață-su de l-a colonogit de tot. Ge-mea și se zvîrcolea pe burta, vinăt, vai de el. Vreau ceas m-am tot muncit să scot o vorbă de la dînsul, dar degeaba! Ce era el gîngav înainte, acum, de cînd l-a dîhănit iada tat-su, nu mai leagă nici două vorbe... Parcă s-a prostiț, săracul!...

— Mihai Pitulice! — urmă al lui Bulbuc și-l compătîmîtorii celulății.

— Lipsă! — strigă un altul — Cu asta ce-l frațior, care ștîți?

— Nu mai merge — preciza unul. L-am văzut de dimineață cioplînd niște pari dină-înțea casei. Cînd l-am întrebă ce are de gînd, ce credeți că mi-a răspuns? „Eu, zice, n-o să mai merg!...” Dar de ce, măi Mihăiță? — îl întrebă. „Ulte-ăsa, zice, mi-am deranjat stomacul, măi cutărăci, și nu cred să-mi prîiască șantierul...”

— Aha! — făcu Bulbuc. Care va să zică, la gleeve e bun și în frunte, are un clonț, mamă, mamă! Dar cînd e vorba la o adică, dă dosul... Bineee — și trecu mai departe.

— Din cei patruzeci înscrisi la început, veniseră, hotărîți să plece pe șantier, douăzeci și doi de flăcăi. După ce s-a terminat Bulbuc „apelul”, Chirvase ținu să-l mai întrebă odată, pe fiecare în parte, dacă e hotărît să meargă să se țină de treabă, sau nu. N-a rămas de rușine nici unul din ei.

— Gata! Plecare! — dădu comanda al lui Bulbuc. Și băieții, după ce-și luară rămas bun de la rude, de la cunoșcuții, urcară în camionul venit de la șantier, iar cînd acesta se urni din loc, începură în cor un cîntec vesel, de hăulea satului.

După ce isprăvi de rînit grajdul vitelor, Neculai își căută de lucru prin bălăuța. Rîndu-niște ciuhere aruncate care-nceotră, adăpostindu-le sub sopron, apoi apucînd hulele căruței se o-pînti și o mută într-alt loc care i se păru lui mai potrivit. Privi după aceea cu luare aminte împrejurii sau doar, doar o mai găsi ceva de care să se apuce. Nu găsi nimic. Toate celea erau puse la locul lor. Ca să mai facă totuși ceva, luă tirnul de nulele și s-apucă să măture ograda, răscîndî de-a valma frunze uscate, mînnunchiurile de paie risipite ici-colo, surcelele de lîngă buturuga pe care spărgeau lemnele.

Să-l fi privit careva mai de departe ar fi zis, de bună seamă, că pe Neculai îl lovea zorul gospodăresc. Dar era deajuns să te uiti mai cu luare aminte la chipul înnegurat și-și dădea seama că alte gînduri, decît cele gospodărești, îl frîntau.

Într-un trîziu se auzi scrișînd ușa de la lînda casei și pe prîspă ieși agale tață-su, Costache Pra

Insufletește pregătiri pentru alegeri

LA SFAT despre tinăra candidată...

Erau cam 6-700 de muncitori — vîrstnici și tineri, majoritatea femei. Și aceasta nu-i de mirare dacă avem în vedere că adunarea s-a ținut în hala mare a fabricii de tricotate „Bela Brainer” din Căminuț. Vorbea un muncitor în vîrstă aruncînd privirea drept în sus, peste mulțimea de oameni strînsă acolo. O față pe aproape își spuse: „Este Matyas Mauriciu, șef de secție la sectorul croi...”

— Pe tovarășe propusă acum cîteva zile candidată a noastră o cunosc de mult, deși pînă azi nu i-am auzit chipul. Am cunoscut-o din zăre, i-am auzit numele legat de inițiativa frumoașe, rostit de tinerii noștri cînd își propuneau țeluri. Am înțeles că este o muncitoare frumoașă, o inovatoare vestită, un cîteva care merită respect și prețuire. Acestea împreună cu încrederea mea în te dau și eu candidată noastră...

— Am studiat tehnic inovațiile ei — vorbi inginerul Lecher Marcus — șeful producției. Este un lucru a cărui importanță și seriozitate a fost dovedită prin rezultatele obținute. Producția noastră unu ring a crescut considerabil...

Au vorbit mulți oameni — tineri și vîrstnici: brigadierul Meleș Ansel, muncitorii Lucă Dumitrescu de la secția croi, Bucur Radu, secretarul organizației U.T.M. din fabrică, Bernstein Kalman, președintele comitetului de stradă în numele cetățenilor din cartier și alții.

— Eu muncesc în fabrică — a vorbit tinăra Lăza Lidia — aici la tricotate, dar inovația Antoașetei mi-a dat de gînd. Așa cum a făcut și ea, voi studia a...

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor, de acord cu Ministerul Învățămîntului, a stabilit ca la consiliile raionale ale cadrelor didactice, din ianuarie 1957, instructorii superiori de pionieri să participe în prima zi la lucrările plenare, iar în ziua doua la lucrările secției directorilor.

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că vineri 28 decembrie ora 18 va avea loc în sala Bibliotecii centrale universitare din Calea Victoriei 85 conferința „Ce și cum trebuie să citescă tineretul” pe care o va ține conf. univ. Ilie Stanciu. După conferință va rula filmul „Poemul pedagogic”.

În aceeași zi la ora 18 va avea loc în cadrul Universității populare — sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5-7, conferința „Probleme celebre în matematică: cuadratura cercului” pe care o va ține asist. univ. T. Postelnicu. După conferință va rula un film artistic. Accesul în sală numai pe bază de abonament sau bilet de intrare.

Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei a dat o decizie prin care se fixează denumirea celor 3 săli aparținînd Teatrului Municipal. Conform acestei decizii sala din Șchița Măgureanu va purta numele: Teatrul Municipal — sala Matej Milo; fosta sală Sf. Sava: Teatrul Municipal — sala Ion Creangă; teatrul pentru copii și tineri; sala Filimon Strbu: Teatrul Municipal — Studio, sala Filimon Strbu.

Întreprinderea de stat Loteria anunță că la cererea participanților, tragerea excepțională LOTO CENTRAL de vineri 28 decembrie 1956, se amîna pentru ziua de luni 31 decembrie 1956.

Biletele pentru această tragere se vînd în continuare pînă în seara zilei de 30 decembrie 1956.

Construim cum n-am construit nicodată. Întreaga țară este un vast șantier. Acolo unde în trecut domnea mizeria și ruina se ridică astăzi semețe fabrici și uzine, noi și noi locuințe muncitorești.

În fotografie: unul din blocurile muncitorești construite pentru muncitorii fabricii de ciment din Medgidia.

mănușii condițiile specifice mașinilor noastre, cred că vom putea adapta inițiativa. Eu îmi tau angajamentul să-mi depășesc norma actuală.

Cine este omul despre care se vorbește asemenea lucruri? Cine este cetățeanul ce a reușit să câștige respectul inginerului, lauda cumpătată a meșterului Matyas, admirația Lidiei, încrederea cetățenilor și a tinerilor care au vorbit?

Să vi-l prezentăm: Antoaneta Alexovici-Manea, fiicătoare frumoașă la fabrica „7 Noiembrie” din București, inovatoare, decorată cu „Medalia Muncii”, membră a Comitetului Central al U.T.M., propusă acum cîteva zile candidată F.D.P. în circumscripția electorală „7 Noiembrie” pentru alegerile de la 3 februarie...

G. PETRE

La Casa alegătorului

Pe masa de lucru a redactorului s-au adunat ca de obicei zecile de ziare ce apar în provincie. Le răsfățașe cu atenție. Numeroase articole vorbeșe despre pregătirile ce se fac în vederea alegerilor din 3 februarie 1957.

Ziarul „Făclia” Cluj, de pildă, publică o informație în care arată că, acum cîteva zile, la sediul bibliotecii sîteștii din comuna Rodna, raionul Năsăud, s-a deschis Casa alegătorului. Chiar în prima zi a deschiderii, la Casa alegătorului au venit mai multe grupuri de cetățeni pentru a se informa asupra unor probleme legate de alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Tinăra Maria Grosu, bibliotecara a căminului cultural din Rodna, dă de fiecare dată lămuriri pe marginea problemelor ridicate de alegători.

Mai departe, într-o altă informație, se arată că în sprijinul bunei desfășurări a campaniei electorale au fost amenajate alte 5 case ale alegătorului în orașul Bistrița și

secție. Procedul mutărilor nu este străn nici atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie”-Iasi, fabricii „Semănătoarea”-București etc.

Interesul producției cere stabilitatea cadrelor, deoarece numai în acest fel se poate asigura o pregătire superioară. Directorii acestor întreprinderi au datorita să privească în viitor, să ajute pe noi muncitori, chiar dacă acum se dovedesc stîngaci, să crească, să devină stăpîni tehnici noi. Numai antrenînd cadrele noi, folosînd just cunoștințele și dorința lor de muncă se vor obține succese net superioare celor din trecut.

În unele întreprinderi neîncrederea în capacitatea tinerilor muncitori se manifestă și sub alt aspect — acela al încadrării tarifare, al salarizării. La terminarea școlii profesionale fiecare elev dă examen în fața unei comisii (din care fac parte și reprezentanți ai întreprinderii în care va lucra) pentru a primi încadrarea tarifară. Pe baza acestei încadrări urmează el să primească de lucru, în uzină. În unele locuri această prevedere legală nu este respectată. Adela Dorneanu, de pildă, a absolvit școala profesională cu încadrarea 1/4. La două luni de la venirea sa la Atelierul C.F.R. „Ilie Pintilie”-Iasi, ea a fost însă retrogradată la 1/3, apoi mutată de maestrul Dumitru Zăit la... curățat rugina. Maistrul respectiv a mutat de altfel și pe alți tineri printre care se află și secretarul organizației de secție U.T.M. pentru că acesta a încercat să arate ilegalitatea măsurii.

Partidul și guvernul au creat posibilitatea ca, pe baza cunoștințelor acumulate, muncitorii să poată solicita din timp în timp reexaminarea, pentru obținerea unei categorii de încadrare tarifare superioară. În cele mai multe cazuri tinerii s-au folosit de acest drept și nu puțin sînt cei care, încadrați în categorii su-

perioare, execută azi lucrări de precizie. Și totuși pe ici pe colo se găseșc încă oameni, cu funcții de șef de echipă sau maștrii, care, temîndu-se că li se va „micșora cîștigul” pun acestora bariere în roate. La Atelierul C.F.R. din Iași au trebuit să treacă patru luni pînă să se aprobe la lui Basarab Matei reexaminarea. Tinăru l a obținut o categorie superioară, dar imediat a fost mutat ca... necorespunzător. La o nouă cerere de reexaminare, maestrul l-a spus: „Ești băiat bun, lucrezi bine, dar dacă vrei o categorie mai mare poți pleca”.

Existența unor asemenea situații vorbește limpede și despre lipsa de răspundere a comitetelor U.T.M. din unele întreprinderi, care au neglijat în mod nejustificat ajutorarea absolvenților.

Pînă acum în regiunea GALAȚI

58.000 participanți la adunările electorale
3.188 vorbitori
22.695 vizitatori la Casele alegătorului

GALAȚI (de la trimisul nostru). — Participarea cetățenilor la propunerea și discutarea candidațiilor F.D.P. în regiunea Galați a luat o deosebită amploare. La cele 446 adunări de propuneri și de susținere a candidațiilor F.D.P. ce s-au ținut pînă în prezent, au participat un număr de 58.000 de cetățeni, dintre care 3188 au luat parte la discuțiile ce au fost purtate în jurul propunerilor.

Această cifră dovedește în mod convingător că alegerile de la 3 februarie se bucură de atenția deosebită a cetățenilor din regiune și că ei participă activ la desfășurarea campaniei electorale.

Acest interes este ilustrat și de numărul mare de vizitatori — 22.695 oameni — la cele 462 de Case ale alegătorului, deschise pînă acum în regiune. La lămurirea tuturor problemelor legate de alegeri cit și la popularizarea realizărilor regimului nostru democrat popular, un aport serios îl dau cei 9050 de agitatori din regiune. Iar pentru ca munca agitatorilor să se poată desfășura în cele mai bune condiții, s-au luat măsuri de către consiliul regional F.D.P. de a se edita o serie de tipăriți. În primul rînd, peste cîteva zile un număr al „Carnetului agitatorului”, închinat alegerilor, va fi tipărit într-un tiraj de 20.000 de exemplare. Se tipăresc deasemenea 10.000 de pliante ogîndind realizările regimului nostru democrat-popular din regiunea Galați, 10.000 de broșuri despre alegerile de azi și alegerile de altădată, 10.000 de broșuri despre ajutorul acordat de Uniunea Sovietică și urmările lui binefăcătoare pentru regiune. Vor ieși cînd de sub tipar 25.000 de afișe cu delimitarea circumscripțiilor electorale și circa 45.000 de afișe ilustrînd realizările regimului nostru în diferite domenii de activitate din regiune.

Sub titlul „De vorbă cu responsabilul Casei alegătorului”, ziarul „Drumul Socialismului”, organ al Comitetului Regional P.M.R.-Hunedoara și al Sfatului popular regional, publică o convorbire cu tovarășul Aurel Tegora, responsabilul Casei alegătorului de la clubul Alexandru Sahia din orașul Hunedoara. Tov. Tegora relatează corespondențial ziarului cu jurnalistul Aurel Tegora, responsabilul Casei alegătorului de la clubul Alexandru Sahia din orașul Hunedoara.

Cit privește programul pe săptămîna viitoare, arată el încheiere, va curînd citirea de articole în comun, audiiții colective la radio, programe ale echipei artistice de agitație.

— Vineri 28 decembrie a.c. orele 17, se vor da răspunsuri la întrebările puse de alegători în legătură cu modificările aduse legii electorale.

— Duminică 30 decembrie orele 16, un agitator va vorbi alegătorilor despre marile realizări înfăptuite de regimul democrat popular în orașul Hunedoara.

Cit privește programul pe săptămîna viitoare, arată el încheiere, va curînd citirea de articole în comun, audiiții colective la radio, programe ale echipei artistice de agitație.

Concluzia convorbirii lor îl pune în acțiune pe băiat: tatăl său urma a doua zi la prînz să ajute la furtul pus la cale de Sterică. Din acest moment Dinu ajungea zăbul impusului unu singur gînd care-i domina întreaga faptură: „Nu vrea ca tata să dea vîntului alicui autor al reușit să îndurereț că tatăl său ar putea comite o faptă necinstită.

Dinu, împreună cu cîțiva colegi încearcă să împedice fapta licioasă. Interesant este surprîns

spiritul de prietenie al copiilor, seriozitatea cu care își organizează și acțiunea. Paginile din care se desprind cînturile lor pentru a împiedica mașina lui Sterică să ajungă la depozitul de vînt de azi. Subiectul e de genul celui mai autentic aventurier, pasionant. Firul povestirii este depănat de către un pionier, eroul principal al nuvelei—Dinu, îndurerat alături de mama sa ca tatăl începușe să vină acasă seara tîrziu, deseori beat. Mama sa, mai ales, era îngrijorată că soțul ei petrecea în compania puțin onorabilă a unui oarecare Sterică, cunoscut pentru faptele sale necinstite. Întîmplător, ducîndu-se să-și cheme tatăl de la buletin, Dinu surprinde o discuție a acestuia cu Sterică care-i propune o afacere necinstită: să fure o cantitate de lemne de la depozitul la care lucra. Împotrivirea tatălui său sînt copleșite de ofertele ispititoare și amenințările lui Sterică.

Concluzia convorbirii lor îl pune în acțiune pe băiat: tatăl său urma a doua zi la prînz să ajute la furtul pus la cale de Sterică. Din acest moment Dinu ajungea zăbul impusului unu singur gînd care-i domina întreaga faptură: „Nu vrea ca tata să dea vîntului alicui autor al reușit să îndurereț că tatăl său ar putea comite o faptă necinstită.

Cu planul anual îndeplinit

Ministerul Industriei Lemnului și Ministerul Silviculturni care coordonează activitatea industriei produselor finite din lemn, a unităților de industrializare a lemnului și respectiv a sectorului exploatarii forestiere și transport al lemnului și de relacere a pădurilor raportează îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor stabilite în planul anual 1956.

Fabricile de cherestea și de produse finite din lemn au îndeplinit planul la producția globală la 24 decembrie. Producția realizată în perioada 1 ianuarie—24 decembrie depășește cu 11 la sută pe cea din întregul an 1956. În cadrul acțiunii pentru valorificarea superioară a lemnului, produse noi cum sînt: plăci din așchii de lemn aglomerate, butoaie din doșe lame,late, tuburi din placaj, lignomet (material din care se pot executa roți dințate și de angrenaj) etc. De asemenea, s-au proiectat noi tipuri de mobilier cum sînt dormitorul tip „Tg. Mureș”, camerele-studio „Miorița” și „Dorna” care se vor pune în desfacere în anul 1957. Întreprinderile din sectorul produselor finite din lemn care au îndeplinit planul pe 1956 în numai 11 luni au dat peste planul anual importante cantități de bunuri de larg consum: mai mult de 1.300 de garnituri de dormitoare, peste 80.000 de scaune curbate, precum și camere-studio, bucatării etc. O realizare de seamă o reprezintă depășirea producției anuale stabilite la sortimentul placaje.

— Bine, mulțumesc! Sînt tare ocupat... — Dar cu învîntămîntul?... — Păi... Și tovarășul Băjenaru se scuță. El știe de altfel ce are de făcut. Își cu-

Opinionul corespondenților

Veșnic ocupat

Utemistul Constantin Băjenaru e laborant la spitalul „Izolarea” din Iași. Dar el mai este și membru al comitetului organizației de bază U.T.M. și în această calitate are sarcina să se îngrijească de bunul mers al învîntămîntului politic. Cînosind aceste preocupări ale utemistului C. Băjenaru, de bună seamă că ești îndreptățit să-i întrebî de bunul mers al învîntămîntului politic.

Răspunsul nu-l vei căpăta imediat, ci doar repetînd întrebarea cu insistență.

— Bine, mulțumesc! Sînt tare ocupat... — Dar cu învîntămîntul?... — Păi... Și tovarășul Băjenaru se scuță. El știe de altfel ce are de făcut. Își cu-

noaște pe de rost sarcinile și chiar susține: „Trebuie... altfel...”. Motivele scuzelor sale ar fi cum următoarele: „Sînt ocupat pentru că trebuie să mă pregătesc pentru facultate, am de făcut analize... sînt veșnic ocupat”.

— Și cu aceasta, utemistul Băjenaru își încheie „autocritica” pe care secretara organizației de bază U.T.M. și tovarășa Paraschiva Buchir, instructora a comitetului orășenc U.T.M., o acceptă de fiecare dată, fără ca să se schimbe ceva în atitudinea utemistului Băjenaru. Așa trec săptămîninile, lunile, și utemistul

MARIA COJOCARU soră la spitalul „Izolarea”-Iasi

Neașa a îmbrăcat pămîntul în mantia albă. Bucuria copiilor! Tăticu este la fabrică, iar mămica — prin oraș, după cumpărături. Mare plăciseală! În casă acum, iar afară... Așa că, jos săniuța din pod și... sus, pe deal, la săniuța. Dar săniuța „zboară” numai la vale. Pe drum drept ori la deal — trebuie s-o duci tu. Iată însă că ingenioșii copii ai harnicilor muncitori de la uzinele „Ianoș Herbak” din Cluj au găsit rezolvare și acestei „probleme”. Au înhamat doi cîini la o săniuță și, acum, la deal, la vale ori pe drum drept — săniuța lor „zboară” mereu.

Toto-text: IOAN MICLEA-CLUJ.

Note bibliografice

DEMOSTENE BOTEZ: „Curcubeu peste Dunăre”

E. S. P. L. A 1956

sebit de interesante și sugestive sînt paginile închinete monumentelor de artă — după cum se pare foarte numeroase și bine păstrate — și istoricului lor. Se poate spune că Demostene

Personajele lui Nicuță Tănase sînt copii care prin faptele și feliurii lor de a gîndi, pot servi ca pildă, fiind desprîși din realitatea vieții de azi. Subiectul e de genul celui mai autentic aventurier, pasionant. Firul povestirii este depănat de către un pionier, eroul principal al nuvelei—Dinu, îndurerat alături de mama sa ca tatăl începușe să vină acasă seara tîrziu, deseori beat. Mama sa, mai ales, era îngrijorată că soțul ei petrecea în compania puțin onorabilă a unui oarecare Sterică, cunoscut pentru faptele sale necinstite. Întîmplător, ducîndu-se să-și cheme tatăl de la buletin, Dinu surprinde o discuție a acestuia cu Sterică care-i propune o afacere necinstită: să fure o cantitate de lemne de la depozitul la care lucra. Împotrivirea tatălui său sînt copleșite de ofertele ispititoare și amenințările lui Sterică.

Concluzia convorbirii lor îl pune în acțiune pe băiat: tatăl său urma a doua zi la prînz să ajute la furtul pus la cale de Sterică. Din acest moment Dinu ajungea zăbul impusului unu singur gînd care-i domina întreaga faptură: „Nu vrea ca tata să dea vîntului alicui autor al reușit să îndurereț că tatăl său ar putea comite o faptă necinstită.

Dinu, împreună cu cîțiva colegi încearcă să împedice fapta licioasă. Interesant este surprîns

spiritul de prietenie al copiilor, seriozitatea cu care își organizează și acțiunea. Paginile din care se desprind cînturile lor pentru a împiedica mașina lui Sterică să ajungă la depozitul de vînt de azi. Subiectul e de genul celui mai autentic aventurier, pasionant. Firul povestirii este depănat de către un pionier, eroul principal al nuvelei—Dinu, îndurerat alături de mama sa ca tatăl începușe să vină acasă seara tîrziu, deseori beat. Mama sa, mai ales, era îngrijorată că soțul ei petrecea în compania puțin onorabilă a unui oarecare Sterică, cunoscut pentru faptele sale necinstite. Întîmplător, ducîndu-se să-și cheme tatăl de la buletin, Dinu surprinde o discuție a acestuia cu Sterică care-i propune o afacere necinstită: să fure o cantitate de lemne de la depozitul la care lucra. Împotrivirea tatălui său sînt copleșite de ofertele ispititoare și amenințările lui Sterică.

Concluzia convorbirii lor îl pune în acțiune pe băiat: tatăl său urma a doua zi la prînz să ajute la furtul pus la cale de Sterică. Din acest moment Dinu ajungea zăbul impusului unu singur gînd care-i domina întreaga faptură: „Nu vrea ca tata să dea vîntului alicui autor al reușit să îndurereț că tatăl său ar putea comite o faptă necinstită.

Concluzia convorbirii lor îl pune în acțiune pe băiat: tatăl său urma a doua zi la prînz să ajute la furtul pus la cale de Sterică. Din acest moment Dinu ajungea zăbul impusului unu singur gînd care-i domina întreaga faptură: „Nu vrea ca tata să dea vîntului alicui autor al reușit să îndurereț că tatăl său ar putea comite o faptă necinstită.

Agitatorul „cel mare”

(Urmare din pag. 1-a)

de 216 hectare porumb s-a obținut o producție medie de 4500 kg. porumb la hectar. Utemistul Aurel Sirbu, conductor de atelier și Aurel Istrate, ingrijitor de vitei, au primit anul acesta fiecare, pentru zilele-muncă efectuate, cîte 6000 kg. produse. Trășături care conturează precis chipul agitatorului sînt și cele 12 kg. produse împărțite la ziua-muncă — dintre care 2 kg. grîu și 8 kg. porumb, valoarea de 30 de lei a fiecărei zile-muncă, milionul de lei al fondului de bază etc.

Secretarul organizației U.T.M., inginerul agronom Eugen Ionescu, s-a grăbit să adauge și el o trăsătură nouă: „Rod auză de generații generală — scrie el în cererea adresată consiliului de conducere — să aprobe schimbarea retribuției mele din salariul lunar în bani, în zile-muncă”.

Cam așa arată la chip agitatorul nostru Am plecat întrucl vine seara și ploaia tot nu contenise. La întoarcere, spre raion, am luat în mașină pe un unchiuș ce mergea într-o comună din drumul nostru, să-și vadă un fecior. Văzîndu-l dispus să tălfășiască, l-am întrebant mai mult într-o doară:

— De ce te-ai înscris, unchiule, în gospodărie? — Crezi că ai vreun folos mai mare așa? — Bătrînul mă privi la început cîteva clipe în tăcere și, convîncîndu-se probabil că întrebarea nu fusese o glumă, se foi puțin în perna mașinii, își împinse spre

ceață căciula și dregîndu-și glasul începu domol: — Eu, taică, nu știu să-ți răspund așa cum mă întrebî, dar am să-ți povestesc o întîmplare de pe vremea cînd aveam 15 ani. Pe aci, pe unde se întînd acum cîmpurile noastre și mai ales ale gospodăriei de stat „Bereu Barbu” erau înalte moștile lui Sică Aloman, Gică Aloman și ale prințului Cantacuzino. Într-o vară, cînd aveam, așa după cum vă spuseti, 15 ani, am plecat să mă bag cu ziua la prășit la moșier. Cu mine mai erau cîțiva oameni: unul Moise Petre din Mircea Vodă de 19 ani, Nicolae Beraru din Filipești, de vreo 18 ani și ceva, o femeie cu doi copii, al cărui bărbat era militar, de vreo 23 ani, și un unchiuș, Dinu Trandafir, în țărîna ușoară, de 53 de ani. Dacă te întrebî cum de mai tîm minte și cîți ani avea fiecare, ai să te lăsmurești îndată. Moșierul Gică Aloman, care ne-a primit la prășire, ne-a chemat mai în țărîna concușului și, bătîndu-și câmbiul cîzmelor cu o nulesă, începu a răci la noi de sus, din capul scărilor. Prîmul fu luat în primire Moise, „Cîți ani ai, bă?” — îl întrebă moșierul, „19” — spuse timid băatul, „19 lei pe zi îți dau, mă”. Îl luă apoi pe Beraru, după aceea îmi veni și mie rîndul. „Cîți ani ai, mucosule?” — se oțărî la mine moșierul, „15 ani, boierule”, „15 lei îți dau, bă”.

Văzîndu-l ne-probabil nedumeriți, boierul tînu să ne lămurăsească. Eu am o lege: dau fiecarei pentru o zi de prășire cîte un leu de fierec an Am țcut cu toții, ca am primit. Printre cei din urmă îi veni înșă rîndul și femeii. „Cîți ani ai, mulțere?” — întrebă el, „23, conașule, și doi copii, iar bărbatul-meu e militar, „20 de lei îți dau, mă”. Îl luă apoi pe Trandafir, „Cîți ani ai, bă, prăpăditule”, „53, conașule” — răspuse moșierul, cu amîlniță. „Cît te ba, 53? Și ce crezi că ai ulei jave ca tine, care nu e în stare de nimic, o să-ți plătesc eu 53 de lei pe zi?” Și boierul prîse a injura de zicea că se cutremură cerul. — „Nu, nu fac afaceri din asta! Cu banii ăștia pot plăti cinci oameni la muncă. Marș de aci, javră bătrînă, că pînă cîmîi pe tine. Plîngînd moșul a plecat, că n-avea altceva de făcut. Eu am rămas să muncesc pe 15 lei ziua, biestemîndu-mă că n-am mai mulți ani ca să pot primi și eu măcar doi trei lei în plus.

Bătrînul se oprî aci, își aduse din nou căciula pe frunte și apoi îmi spuse, cu năduf în glas: — Ei, asta a fost atunci, nu știu dacă o să pricepi dumnea... Povestea bătrînului a fost cit se poate de lămuritoare. Gospodăria colectivă — un „mare agitator” — atrage oamenii nu numai prin cîștigurile mari pentru muncă cîntită, pe care le asigură, ci și datorită faptului că membrii gospodăriei colective sînt din plin ce este demnitatea omenească, în adevărul înțeles al cuvîntului.

Comunicat informativ asupra plenarei C.C. al U.T.C.L.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul informativ asupra plenarei Comitetului Central al U.T.C.L.

In zilele de 26 și 27 decembrie a.c. a avut loc plenara ordinară a Comitetului Central al U.T.C.L.

Plenara C.C. al U.T.C.L. a examinat următoarele probleme: 1. Raportul prezentat de V. I. Zaluțni, secretar al C.C. al U.T.C.L., cu privire la munca organizațiilor comuniste în rândul tinerilor care au sosit pe noile șantiere din regiunile răsăritene și nordice ale țării și în Donbas.

2. Raportul prezentat de V. E. Semiceastni, secretar al C.C. al U.T.C.L., cu privire la măsurile în vederea îmbunătățirii muncii în rândul tineretului trimis la valorificarea pământurilor înțeleșite și virgine.

După ce se arată că comsomoliștii, tinerii și tinerele din U.R.S.S. au răspuns cu uriașă înfăptuire la chemarea adresată de Comitetul Central al P.C.U.S. și de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., comsomoliștii și comsomolișterele, întregul tineret sovietic — de a participa în mod activ la construcția principalelor obiective ale celui de-al 6-lea cinci-an, în comunicat se spune:

Plenara C.C. al U.T.C.L. a atras însă atenția organizațiilor comsomoliste asupra lipsurilor serioase în munca cu tinerii, care la chemarea colectivității, au venit în întreprinderi și pe șantiere.

Plenara a obligat organele comsomoliste, organizațiile de comsomol de pe șantiere să ia împreună cu conducătorii economici toate măsurile necesare pentru lichidarea lipsurilor în organiza-

rea muncii și învățământului profesional al tineretului; să lupte pentru cheltuirea justă și atenția la materialele de construcție; să scoată la iveală cu mai mult curaj și să folosească mai bine rezervele interne de pe fiecare șantier; să lupte pentru reducerea termenelor de construcție, pentru introducerea metodelor rapide și în flux continuu.

Plenara C.C. al U.T.C.L. a aprobat inițiativa comsomoliștilor și a tinerilor din R.S.S. Ucraineană, care și-au luat angajamentul patriotic de a termina înainte de termen, în cinstea celei de a 40-a aniversări a puterii sovietice, construirea a 35 de mine noi.

A fost înfăptuită insinua C.C. al U.T.C.L. „Tinerului frunța pe noile șantiere ale celui de-al 6-lea cinci-an”. S-a hotărât organizarea la sfârșitul anului 1957 la Moscova a unei adunări unitare a tinerilor constructori care s-au evidențiat în munca pe noile șantiere.

C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. a trasat organizațiilor comsomoliste sarcina ca, împreună cu sindicatele, să participe activ la îmbunătățirea condițiilor de locuit și la satisfacerea nevoilor sociale-culturale ale tinerilor noi veniți, să ia sub control comsomoliiștii construirea căminelor, caselor de locuit, cantinelor, magazinelor, brutăriilor, băilor, spălătoriilor, școlilor, cluburilor și instalațiilor sportive.

Organizațiile comsomoliste trebuie să develope prin toate mijloacele inițiativa comsomoliștilor și a tineretului în organizarea muncii educative bogată în conținut și a odihnei tineretului; să organizeze împreună cu sindicatele diferite concursuri, spațiachide, să trimită pe șantierelor noilor construcții, brigăzi culturale și de agitație, să participe activ la desfășurarea difuzării cărților.

C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. consideră drept o sarcină primordială a întregului comsomol leninist participarea la construirea marilor centrale electrice, minelor de cărbune, întreprinderilor industriale, căilor ferate în regiunile din estul și nordul țării și în

UN NOU PAS pe drumul spre comunism

ECOLU PRODUS IN LUMEA INTREAGA DE HOTARRILE PLENAREI C.C. AL P.C.U.S.

BRUXELLES 27 (Agerpres). — Sub titlul „U.R.S.S. a devenit și mai puternică” ziarul „Drapeau Rouge” publică un articol de fond consacrat hotărârilor plenare C.C. al P.C.U.S. Subliniind sporierea considerabilă în U.R.S.S. a producției industriale, precum și a producției bunurilor de consum, ziarul arată că toate acestea dovedesc „succesul urias, rapid și incontestabil obținut de Uniunea Sovietică în anul 1956”.

Cu toate aceste succese uriașe, scrie ziarul, oamenii sovietici nu intenționează însă să-și slăbească eforturile. Ei pașesc înainte spre obținerea unor succese și mai mari.

R. D. GERMANĂ

BERLIN 27 (Agerpres). — ADN transmite:

Hotărârile plenarei C.C. al P.C.U.S. se află în centrul atenției presei democratice berlizeze. „Neues Deutschland” a publicat materialele plenarei sub titlul: „Un pas pe drumul spre comunism”. Un mare avânt al economiei! Ziarul a publicat textele integrale ale hotărârilor plenare.

R. F. GERMANĂ

BERLIN 27 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Die Welt” care apare în Berlinul occidental consacra articolul său de fond plenarei Comitetului Central al P.C.U.S.

Ziarul scrie, printre altele, că dezvoltării industriei grele i se acordă o deosebită importanță, pentru că pe baza ei se poate realiza considerabil volumul producției în toate ramurile economice și în primul rând producția bunurilor de larg consum.

INDIA

DELHI 27 (Agerpres). — Ziarele indiene acordă o mare atenție hotărârilor plenarei C.C. al P.C.U.S.

Ziarele au publicat o amănunțită expunere a hotărârilor plenare însoțite de titluri mari: „Sporirea producției industriale în Rusia” („Hindustan Times”) și „Ziarul „Indian Express” consideră că „în caracterul planificării vor fi efectuate puține schimbări radicale, pentru că Comitetul Central a subliniat din nou importanța dezvoltării industriei grele pe care a indicat-o Congresul al XX-lea”.

INDIA

Delhi 27 (Agerpres). — Potrivit relatărilor ziarului, un purtător de cuvânt oficial al Egiptului a declarat că țara sa nu va duce tratative directe în legătură cu problema Canalului de Suez nici cu Anglia, nici cu Franța, intrucât a rupt relațiile diplomatice cu aceste țări. Orice tratative cu privire la Canalul de Suez, a adăugat purtătorul de cuvânt, vor trebui duse în viitor în cadrul O.N.U.

Totodată el a declarat că în cursul recentelor tratative dintre guvernul egiptean și secretarul general al O.N.U. a fost realizat un acord cu privire la principiile pe baza cărora se vor desfășura lucrările de deblocare a Canalului de Suez.

Presă relatează de asemenea că specialiștii egipteni au început deja lucrările de curățire a albiei Canalului de Suez în regiunea orașelor Ismailia și Suez. Lucrările de deblocare a Canalului continuă de asemenea în regiunea dintre El-Kantara și El-Kab.

NASSER: Orientul Mijlociu aparține popoarelor care-l locuiesc, nu colonialiștilor

CAIRO 27 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele republicii Egipt Gamal Abdel Nasser a primit un grup de ziariști sovietici care se află în Egipt reprezentanți ai ziarelor „PRAVDA”, „IZVESTIA”, „TRUD”,

„KRASNAIA ZVEZDA”, „KOMSOLOLSKAIA PRAVDA”, ai revistelor „NOVOE VREMIA” și „OGONIONK”, ai POSTULUI DE RADIO MOSCOVA și ai agenției TASS.

Președintele Nasser a salutat cu căldură pe ziariștii sovietici și a spus că este bucuros să vadă în Egipt reprezentanți ai presei sovietice.

Înainte de a răspunde la întrebările corespondenților de presă, Nasser a făcut o scurtă declarație cu privire la evenimentele care au avut loc în Egipt. După ce a vorbit despre faptul că revoluția din Egipt nu este numai o revoluție politică ci și socială, președintele Nasser a arătat istoricul tratativilor anglo-egiptene.

Referindu-se la o întrevvedere avută cu primul ministru al Angliei, președintele Nasser a spus: „Acesta întrevedere s-a produs după crearea pactului de la Bagdad, împotriva căruia am luptat atitudine chiar de la început. Pactul de la Bagdad a fost creat pentru menținerea influenței engleze în țările arabe. Eden a insistat pe crearea acestui pact. „Neues Deutschland” a publicat materialele plenarei sub titlul: „Un pas pe drumul spre comunism”. Un mare avânt al economiei! Ziarul a publicat textele integrale ale hotărârilor plenare.

El s-a referit apoi la faptul că guvernul egiptean a hotărât naționalizarea Companiei Canalului de Suez pentru finanțarea proiectelor barajului de la Assuan și a altor proiecte economice.

Anglia și Franța au folosit această drept pretext pentru a se răfiu cu actualul regim din Egipt și pentru a pune capăt greutăților de care se loveau în Orientul Apropiat.

Nasser s-a referit apoi la ultimatumul Angliei și Franței care au cerut ca trupele lor să fie autorizate să ocupe Suezul, Ismailia și Port Saidul. Am respins acest ultimatum — a spus el — și a început războiul.

În continuare, președintele Nasser a subliniat că imperiaștii nu au renunțat la intențiile lor agresive.

Președintele Nasser s-a referit în continuare la principiile politicii externe a Egiptului, principiile proclamate și la conținutul tratativilor Asiei și Africii de la Bandung.

Referindu-se la problema livrării de armament, Nasser a declarat, printre altele: Înainte primeam armament din Anglia și aceasta având monopolul livrării de armament, putea să exercite presiuni asupra noastră, formulând anumite condiții. În 1955 a refuzat să ne mai livreze armament dacă nu vom accepta condițiile politice, și anume să nu ne pronunțăm împotriva pactului de la Bagdad și să acceptăm încheierea unei alianțe cu Anglia. Am respins condițiile Angliei și ea a refuzat să ne dea armament. În același timp, Franța a început să livreze arme Israelului.

După ce a amintit că au devenit

mai frecvente incidentele dintre Egipt și Israel, Nasser a spus: Am simțit primejdia și am cerut Uniunii Sovietice să ne livreze armament. Uniunea Sovietică ne-a ajutat să învingem această criză, livrându-ne armament FARĂ NICI UN FEL DE CONDIȚII. Aceasta a însemnat sfârșitul monopolului englez asupra livrării de armament.

În continuare, Nasser a vorbit despre problema consolidării economiei naționale a Egiptului, despre tratativele grele pe care acesta le-a dus cu Banca Internațională de reconstrucție și despre hotărârile neașteptate a Americii, Angliei și Băncii Internaționale de reconstrucție de a-și retrage promisiunea de acordare a împrumutului pe motiv că economia Egiptului nu ar fi stabilă.

El s-a referit apoi la faptul că guvernul egiptean a hotărât naționalizarea Companiei Canalului de Suez pentru finanțarea proiectelor barajului de la Assuan și a altor proiecte economice.

Anglia și Franța au folosit această drept pretext pentru a se răfiu cu actualul regim din Egipt și pentru a pune capăt greutăților de care se loveau în Orientul Apropiat.

Nasser s-a referit apoi la ultimatumul Angliei și Franței care au cerut ca trupele lor să fie autorizate să ocupe Suezul, Ismailia și Port Saidul. Am respins acest ultimatum — a spus el — și a început războiul.

În continuare, președintele Nasser a subliniat că imperiaștii nu au renunțat la intențiile lor agresive.

Președintele Nasser a răspuns în continuare la întrebările care i-au fost puse.

La întrebarea care sînt noile acțiuni care ar trebui întreprinse în vederea slăbirii încordării în regiunea Orientului Apropiat, președintele a răspuns: PRIMUL PAS trebuie să fie făcut de puterile coloniale. Ele trebuie să recunoască independența și libertatea popoarelor din această regiune, ele trebuie să înceteze amestecul în treburile interne ale altor state și să renunțe la ideea că această regiune intră în sfera influenței lor. ACEASTA REGIUNE APARTINE POPOARELOR CARE O LOCUIESC.

A DOUA PROBLEMA este problema israeliană. Ea cuprinde două teze principale: prima — problema refugiaților palestinieni. Un milion de locuitori ai Palestinei au fost izgoniți din casele lor și lipsiți de avutul lor. Pentru a rezolva această problemă este necesar ca arabii palestinieni să le fie redată drepturile.

Președintele i-a fost pusă întrebarea care sînt, după părerea guvernului egiptean, măsurile necesare pentru lichidarea cîmăi grăbnică a consecințelor agresiunii. Președintele a răspuns: Problema Canalului de Suez rămîne însă una din principalele cauze ale încordării. Canalul de Suez se află pe teritoriul egiptean, este administrat de Egipt și alcătuiește o parte a țării. Dacă el vor încerca să-l zmulgă, aceasta va însemna un amestec în treburile noastre împotriva căruia vom acționa în mod hotărât.

Președintele i-a fost pusă următoarea întrebare: „Care sînt

după părerea sa concluziile pe care ar trebui să le tragă țările arabe din agresiunea strălucită de Anglia, Franța și Israel împotriva Egiptului. Președintele a răspuns: Din agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului se pot trage câteva concluzii. Prima concluzie pe care trebuie să o tragă nu numai țările arabe, ci și întreaga lume constă în aceea că Israelul reprezintă un cap de pod al colonialismului și o agendă pentru realizarea planurilor colonialiste.

A doua concluzie constă în aceea că fiecare țară arabă a înțeles că colonialismul și independența nu pot coexistă.

A treia concluzie este împedirea pentru oricine că primejdia colonialismului, ca forță militară, scade. Lumea nu va permite să recurgă la forța armată.

O altă concluzie constă în aceea că colonialismul va continua încercările de a-și atinge scopurile cu ajutorul comploturilor și intrigilor, ca de pildă în Siria. Mai departe, popoarele arabe au înțeles că reprezintă pentru ele Anglia și Franța și cînele agendă lor în Orientul Mijlociu. A FOST SPULBERAT MITUL CA ARABII NU POT TRAI FĂRĂ SA COLABOREZE CU ANGLIA ȘI FĂRĂ OCROTIREA EI.

În trecut au fost răspîndite afirmările despre primejdia unei agresiuni din partea Rusiei. Am fost însă atacați de Anglia.

La întrebarea: „nu ați putea do, domnule președinte, să ne expuneți pe scurt perspectivele rezoluțiilor într-un viitor apropiat a naivației pe Canalul de Suez și ale rezoluțiilor problemei Suezului?” Nasser a spus: Am conștientizat că deblocarea Canalului sînceapă după retragerea delimitării din Egipt a trupelor engleze, franceze și israeliene. Am refuzat participarea echipelor engleze și franceze la deblocarea Canalului. Acest lucru nu poate fi acceptat de poporul egiptean deoarece el nu va tolera participarea englezilor și francezilor la această acțiune. În acest caz ar putea avea loc război.

În ceea ce privește rezolvarea problemei Suezului sintem pentru o colaborare internațională, dar ne pronunțăm împotriva oricărei dominații, inclusiv dominația sub masca „administrației internaționale”. O administrație și un control internațional reprezintă o nouă formă a colonialismului — un colonialism colectiv.

Președintele i-a fost pusă întrebarea care sînt după părerea guvernului egiptean, măsurile necesare pentru lichidarea cîmăi grăbnică a consecințelor agresiunii. Președintele a răspuns: Fără îndoială că agresiunea a avut repercusiuni asupra planurilor noastre de dezvoltare economică. Ne străduim să le biruim. Nu izbim însă de mari greutăți. Anglia și Franța au participat la unele proiecte ale noastre, acum însă lucrurile cu aceste țări sînt rupte. Anglia a blocat tururile noastre în lire sterline în sumă de 120.000.000 lire. Prin presiuni economice englezii caută să submineze economia noastră. Ne străduim însă să biruim aceste greutăți lărgind lucrurile noastre economice cu ale țării.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la rolul Tineretului egiptean în lupta împotriva agresiunii și la refacerea orașului Port Said, președintele a răspuns: Tineretul egiptean este grupat într-o organizație avînd în frunte un consiliu care se află sub conducerea lui Kamal Ad-Sîn Husein, ministrul Învățămîntului. Au fost create noi batalioane de tineret pentru respingerea agresiunii. Nu vom putea contracara o agresiune din partea unei mari puteri dacă împotriva acestei agresiuni nu va lupta întregul popor. În cursul agresiunii anglo-franco-israeliene întregul nostru tineret a participat la rezistența populară. În prezent, o parte a tineretului participă la refacerea orașului Port Said, iar ceilalți parte va rămîne în rîndurile armatei de eliberare națională pentru cazul unei agresiuni prin surprindere.

În încheierea convorbirii, la rugămintea ziariștilor, președintele și-a exprimat părerea în legătură cu dezvoltarea relațiilor de prietenie sovieto-egiptene.

Convorbirea care a durat două ore s-a desfășurat într-o atmosferă cordială și degajată, președintele fotografiindu-se împreună cu ziariștii sovietici.

După încheierea convorbirii, președintele Nasser și-a exprimat dorința de a transmite poporului sovietic prin postul de radio Moscova următorul mesaj imprimat pe bandă de magnetofon: Mă folosesc de acest prilej pentru a exprima poporului sovietic recunoștința pentru sprijinul pe care l-a acordat Egiptului în cursul agresiunii anglo-franco-israeliene întreprinse în scopul de a cîntopi Egiptul și de a-l priva de libertate și suveranitate. Poporul egiptean primește mult sprijinul pe care l-a acordat poporului sovietic. Acesta constituie unul din factorii prieteniei sovieto-egiptene și dovedește că această prietenie s-a dezvoltat și se întărește neconștient Mă folosesc de asemenea de acest prilej pentru a ura poporului sovietic fericire și prosperitate în noul an.

CUVINTAREA LUI CYRANKIEWICZ

VARSOVIA 27. — Corespondentul Agerpres transmite: După cum s-a mai anunțat, zilele acestea primul ministru al R.P. Polone, Josef Cyrankiewicz, s-a înfăptuit cu muncitorii de la combinatul metalurgic „V. I. Lenin” din Nowa Huta.

Vorbind despre declarația polono-sovietică semnată în luna noiembrie la Moscova și despre acordul de la Varșovia privind statutul juridic al trupelor sovietice staționate temporar în Polonia, J. Cyrankiewicz a declarat că aceste două documente constituie un pas foarte important pe drumul întăririi suveranității și independenței Poloniei — în spiritul hotărârilor plenarei a 8-a a C.C. al P.M.U.P.

„Aceasta — a spus printre altele Cyrankiewicz — a fost nu numai un succes al Poloniei, nu numai un succes al partidului nostru, ci și un succes al Uniunii Sovietice, al liniei trasate la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. El este totodată un succes împărășit de toate țările lagărului nostru, țările socialismului”.

In cuvîntarea rostită în fața

alegătorilor de la combinatul metalurgic „V. I. Lenin” de la Nowa Huta, deputatul Josef Cyrankiewicz a arătat întregul adevar asupra situației politico-economice a Poloniei spunînd între altele:

„Nu avem de oferit clasei muncitoare și societății nimic mai mult decît ceea ce înșuși poporul va realiza cu propriul său efort, a declarat premierul polonez. În această situație este absolut necesar să sporască spiritul de răspundere al fiecăruia dintre noi și pentru aceasta adresăm un apel către toți cetățenii O Polonie cu totul independentă și suverană, o Polonie a oamenilor muncii, o Polonie liberă nu poate fi decît o Polonie socialistă.”

O altă cale pentru care se prelușesc și iubesc suveranitatea și independența nu există și nu poate exista... Fără încredere reciprocă, fără sprijin acordat de întreaga clasă muncitoare nu se poate ajunge la îndreptarea situației actuale și nu se poate leși din greutățile perioadei actuale”.

Concertele lui Yves Montand la Moscova

MOSCOVA 27 (Agerpres). — brel în sala „Ceikovski” din Moscova a avut loc cel de-al 7-lea concert al cunoscutului cântăreț și artist de cinema Yves Montand.

La concert au asistat tovarășii N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, G. M. Malenkov, A. I. Mikoiian și V. M. Molotov.

FESTIVAL

Drapele multicolore ale țărilor din lumea întreagă flutură deasupra Universității Lomonosov, și arcului de aur în bătaia vîntului descriu o cifră — 6; reprezentanți ai tinerilor din toate colțurile lumii, de toate rasele se înfăptuiesc în sălățile împărășindu-se parcă din veselia și entuziasmul lor — acesta e simbolul celui de-al 6-lea Festival, al Festivalului de la Moscova, festivalul tineretului, păcii și prieteniei.

Pentru această sărbătoare tineretului lumii a început intens pregătirea. De îndată ce a fost lansat apelul Comitetului Internațional de Pregătire: „Tineri și tinere întâlniți-vă la Moscova”, primele comitete au și luat ființă, s-au stabilit primele obiective, concursurile artistice și competițiile sportive au început.

Doriți să știți cum se pregătesc prietenii voștri din alte țări pentru Festival? Vreți să folosiți și voi inițiativele lor să le cunoașteți succesele și greutățile? „Festival” — ziarul Comitetului Internațional de Pregătire al celui de-al VI-lea Festival Mondial multumesc și pe cei mai curioși dintre voi.

De aceea s-a răsfoim împreună primul număr al ziarului.

Răsfoind ziarul „FESTIVAL”

Pe prima pagină, Apelul Comitetului Internațional de Pregătire adresat tinerilor. Să reținem și să ne amintim mereu această frază a Apelului: „Prin activitatea noastră rodnică, să facem astfel, ca într-o seară frumoasă de august 1957 să putem spune laolaltă: am muncit bine pentru fericirea și apropierea tineretului, pentru Prietenie și Pace”.

În interiorul ziarului găsim Comunicatul sesiunii constituive a C.I.P. al celui de-al VI-lea Festival al Tineretului și Studenților, și declarațiile unor participanți la această sesiune. Sînt de asemenea publicate nouăți de pe glob.

Dar poate vreți să mergeți la Festival? Nimic mai simplu: Închideți ochii și Fanfan reporterul care „e peste tot, știe tot, neobositul Fanfan care ghicește trecutul și prezice viitorul” vă va transporta în cinci secunde în Moscova Festivalului.

După ce ați participat la solemnitatea de deschidere încep însă „greutățile”; nu pofti merge în același timp peste tot și nu știți ce să alegeți. Unde să mergeți mai întâi: la sărbătoarea tinerilor fete, la excursia de la Leningrad, la întâlnirea cu maestri al literaturii și artelor, la sărbătoarea tinerilor de la sate, festivalul internațional al filmului, concursurile artistice internaționale, sau la expozițiile

să-l las lui Beliaev plăcerea de a vă povesti și arăta el însuși.

Ultima pagină a ziarului e rezervată sportului. Rubrica „Jocuri și dansuri ale popoarelor lumii” prezintă un joc din Birmania, „Cinlon”. Vreți să-l învățați desigur? Descrierea și desenul vă vor ajuta cu siguranță.

Și acum să răsfoim și nr. 2 al ziarului. De departe sîntem atrași de zîmbetul rădăcînt al unei tinere fete, E Șilvana Pompanini, celebra vedetă italiană care transmite cîntecurilor Festivalului prietenia și simpatia ei. Personalități politice din Afganistan,

schet. Sau poate preferați atletismul, gimnastica? Aveți de unde alege. Pentru o vă fi însă mai ușor puteți consulta din timp programul jocurilor publicat și el în primul număr al ziarului „Festival”.

Dar dacă Fanfan reporterul vă-a dus la expoziții, concursuri, reuniuni, în schimb Dmitri Beliaev vă va plimba prin Moscova cu taxiul pe care îl conduce. Prima oprire: Universitatea Lomonosov. Aci vești putea vedea, dar erau

Geniozitate: cei din Buckow fac reuniuni cu tombola, echipa de tineret de la fabrica de textile din Meeran lucrează ore suplimentare și au lansat un apel către toți tinerii din industria textilă... Și toate sumele obținute trec în fondul Festivalului.

O scurtă vizită în Austria. În toate colțurile țării tinerii au creat cluburi „Moscova” unde se întîlesc și se pregătesc pentru Festival învățînd cîntec, montînd piese. O orchestră de muzică națională va aduce la Moscova și cîntecul păstorilor austrieci.

Escală în Grecia. Aci tinerii organizează coruri și formații de dansuri naționale, pictorii și sculptorii vor prezenta la concurs operele lor.

Și acum spre India. Muzica melodioasă și grațioasă a dansurilor indiene va încanta iar inimile tinerilor spectatori, căci toate provinciile Indiei se străduiesc să se prezinte la concurs cu tot ce are mai frumos arta lor.

Din nou cu Beliaev. De data aceasta însă facem o plimbare la Lujniki celatea sportivă care va găzdui jocurile Festivalului. Imensitatea stadionului central Lenin ne impresionează de la început. Sînt 103.000 de locuri. Sub tribune sînt amenajate restaurante, un hotel, 14 săli de sport și un adevărat muzeu... Da, muzeul trofeelor cucerite de sportivii sovietici. Desigur ne-ar trebui multe zile să vizităm toată celebra sportivă cu cele 11 terenuri de fotbal, patru piste de atletism, 29 terenuri de tenis, 16 de volei, 15 de baschet, 21 săli de gimnastică și jocuri, 6 săli de box, lupte, haltere, 4 piscine, 5 patinoare speciale pentru patinajul artistic, dar mai ales palatul sporturilor cu cea mai mare sală din Europa, avînd o capacitate de 15.000 locuri; transformată în sală de concert, numai foliile de orchestră sînt în număr de 2.200.

Așa se pregătește Moscova, capitala tineretului lumii, pentru împlinirea oaspeților, iar tineretul ei, întreaga tineret sovietic pregătește florii, daruri și o știre din U.R.S.S. ne aduce vestea — studenții Institutelor

PRECIZARILE unui purtător de cuvînt egiptean

CAIRO 27 (Agerpres). — Potrivit relatărilor ziarului, un purtător de cuvînt oficial al Egiptului a declarat că țara sa nu va duce tratative directe în legătură cu problema Canalului de Suez nici cu Anglia, nici cu Franța, intrucât a rupt relațiile diplomatice cu aceste țări. Orice tratative cu privire la Canalul de Suez, a adăugat purtătorul de cuvînt, vor trebui duse în viitor în cadrul O.N.U.

Totodată el a declarat că în cursul recentelor tratative dintre guvernul egiptean și secretarul general al O.N.U. a fost realizat un acord cu privire la principiile pe baza cărora se vor desfășura lucrările de deblocare a Canalului de Suez.

Presă relatează de asemenea că specialiștii egipteni au început deja lucrările de curățire a albiei Canalului de Suez în regiunea orașelor Ismailia și Suez. Lucrările de deblocare a Canalului continuă de asemenea în regiunea dintre El-Kantara și El-Kab.

După ce a amintit că au devenit

de limbă străină, conduc cercuri de conversații în instituții, magazine și chiar în secțiile de miliție. Și nu de mirare. Căci milițienii sovietici doresc să se adreseze tinerilor participanți la Festival în limba lor maternă.

Și acum să așteptăm apariția celorlalte numere cu noi știri, noi inițiative, o plimbare cu Beliaev și desigur nelipsitul reportaj al lui Fanfan.

EDITH ȘERBĂNESCU

